

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 5.12.2002
KOM(2002) 688 slutlig

2002/0286 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 77/388/EEG med avseende på bestämmelserna om plats för
leverans av elektricitet och gas**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Till följd av upprättandet av den inre marknaden har marknaderna för elektricitet och gas i medlemsstaterna gradvis liberaliserats i syfte att göra denna sektor mera effektiv. Det rättsliga instrumentet för liberaliseringen av gemenskapsmarknaden för elektricitet var direktiv 96/92/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för elektricitet¹. Direktiv 98/30/EG² om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas antogs den 22 juni 1998.

Vid sitt möte i Lissabon den 23-24 mars 2000 konstaterade Europeiska rådet att det krävdes "snabba insatser" för att fullborda den inre marknaden och uppmanade "kommissionen, rådet och medlemsstaterna att inom ramen för sina respektive befogenheter ... påskynda liberaliseringen på områden såsom gas, elektricitet ... syftet är att åstadkomma en fullt ut fungerande inre marknad på dessa områden; Europeiska rådet kommer att utvärdera framstegen nästa vår på grundval av kommissionens rapport och lämpliga förslag".

Vid rådets möte (energi) den 30 maj 2000 underströks att slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon var viktiga och angelägna och kommissionen uppmanades att framlägga lämpliga förslag till ytterligare åtgärder. I kommissionens meddelande "Fullbordande av den inre marknaden för energi" dras den slutsatsen att det nu går att lämna förslag till parlamentet och rådet om fullbordande av den inre marknaden för gas och elektricitet, vilka inte bara skulle bidra till att uppfylla detta primära mål utan även vara förenliga med och bidra till gemenskapens övriga politik på detta område. Förslaget³ beträffande en ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG som innehåller ett uppsättande nya åtgärder för att öppna marknaderna för gas och el till fullo till 2005, vilket gynnar de europeiska konsumenterna, utgör således ett svar på Europeiska rådets och rådets (energi) begäran.

Liberaliseringen av dessa marknader innebär en ökad avreglering samt en ökning av den gränsöverskridande handeln mellan medlemsstaterna. Nya gemenskapsåtgärder och nationella åtgärder medför att det sker betydande förändringar på dessa marknader.

På den traditionella marknaden för elektricitet var de viktigaste elproducenterna, systemansvariga för överföringssystem och nationella och lokala distributionsföretag i de flesta medlemsstaterna var nästan helt statsägda. Allmänt sett var elmarknaderna till största delen nationella marknader där handeln endast skedde inom varje lands gränser. Detsamma gällde för gasmarknaderna.

På grund av liberaliseringen är energimarknaderna inte längre rent nationella marknader utan har börjat omfatta hela Europa. Detta leder till att det tillkommer nya marknadsaktörer såsom energibörser, oberoende energiproducenter, mäklare och leverantörer. Den dominerande ställning som de statsägda företagen, t.ex. producenter, haft håller på att upphöra genom privatisering och sammanslagningar. I de länder som är mitt i liberaliseringsprocessen har man kunnat iaktta ändringar både när det gäller affärsmetoder och marknadsbeteenden.

¹ 96/92/EG, EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

² 98/30/EG, EGT L 204, 21.7.1998, s. 1.

³ KOM(2001) 125 slutlig, 13.3 2001.

Ökad liberalisering av distributionen av elektricitet och gas har lett till ett tvingande behov av en översyn av de gällande mervärdesskattebestämmelserna för att de skall uppfylla kravet på en korrekt och enkel beskattning av leveranserna av elektricitet och gas. De nya marknaderna medför även nya problem, såsom frågan om beskattning av överföringskostnader.

2. PROBLEM UNDER GÄLLANDE BESTÄMMELSER

2.1. Plats för leverans

Enligt artikel 5.2 i sjätte momsdirektivet⁴ skall elektrisk ström, gas, värme, kyla och liknande betraktas som materiell egendom. Eftersom leverans av elektricitet och liknande är att betrakta som leverans av varor måste platsen för leverans fastställas i enlighet med artikel 8 i sjätte momsdirektivet. Innan marknaderna för elektricitet och gas liberaliserats ställdes aldrig frågan om dessa leveranser var att hänföra till artikel 8.1 a eller till artikel 8.1 b, dvs. om varan transporteras eller ej, eftersom produktion och distribution och handel med elektricitet var en nationell fråga i nästan alla EU:s medlemsstater och det därför inte förekom någon gränsöverskridande handel. Enstaka gränsöverskridande transaktioner utgjorde inte något problem. I de fall en distributör gjorde någon enstaka gränsöverskridande leverans registrerade han denna i den andra medlemsstaten.

Den första fråga som måste lösas på en liberaliserad marknad är var platsen för leverans skall anses vara i samband med gränsöverskridande transaktioner. Enligt artikel 8.1 a är platsen för leverans om elektriciteten skickas eller transporteras den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt när sändningen eller transporten till mottagaren påbörjas. Om artikel 8.1 a inte är tillämplig är platsen för leverans den plats där varorna befinner sig när leveransen äger rum.

Elektricitetens och gasens beskaffenhet gör det emellertid särskilt svårt att fastställa platsen för leverans. Det fysiska flödet motsvarar inte avtalsförhållandet mellan säljare och köpare. Om en producent i Nordeuropa säljer elektricitet till en konsument i Sydeuropa, innebär detta inte att de elektroner som produceras av producenten verkligen kommer att röra sig från nord till syd. Elektricitetens beskaffenhet gör att det i praktiken är nästan omöjligt att fysiskt spåra det fysiska flödet.

Det kan även vara svårt att tillämpa reglerna om plats för leverans, eftersom det kan finnas olikheter mellan medlemsstaternas civilrättsliga regler som leder till olika regler för fastställande av tid och plats för leverans, vilket kan leda till olikheter i tillämpningen av reglerna.

Om man däremot antar att leverans av elektricitet och gas är en leverans som utgör en försändelse är reglerna för leverans av varor inom gemenskapen (artikel 28c) tillämpliga om säljare och köpare är etablerade i olika medlemsstater. Detta leder i sin tur till ett annat problem.

En leverans som är skattepliktig i den medlemsstat varifrån den avgår är emellertid berättigad till undantag om följande villkor är uppfyllda:

- Leveransen genomförs åt en annan skattskyldig person i denna egenskap i en annan medlemsstat än den varifrån försändelsen avgår.

⁴ 77/388/EEG, EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

- Varorna skickas eller transporteras av säljaren eller köparen, eller för deras räkning, ut ur avsändarmedlemsstatens territorium, men inom gemenskapen.

Leverantören måste tillhandahålla tillräcklig bevisning till stöd för transporten för att erhålla ett undantag. I allmänhet är det svårt att lämna bevis för att varan skickats eller transporterats på sedvanligt sätt (transportdokument, bevisning), eftersom elektricitet inte transporteras med traditionella transportmedel (lastbil, tåg, fartyg).

Detta problem blir ännu svårare om handeln med elektricitet eller gas sker mellan tre aktörer.

2.2. Överföringskostnader

Enligt artikel 7 i direktiv 96/92/EG måste medlemsstaterna utse en systemansvarig som skall ansvara för drift och underhåll och, om det är nödvändigt, utveckling av överföringssystemet inom ett visst område och dess länkar till andra system, för att garantera försörjningstrygghet. Den systemansvarige skall ansvara för styrningen av energiflödena i systemet, med beaktande av utbyte med andra sammanlänkade system. Vid import av elektricitet skall den systemansvarige fördela tillgänglig kapacitet.

De nationella systemansvariga skall bära kostnaderna för nätet. Detta nät skall användas för nationella och internationella eltransporter. Den systemansvariges totalkostnad skall fördelas på nationella överföringstjänster och gränsöverskridande handel. Aktörer på marknaden som exporterar elektricitet (etablerade och icke etablerade elleverantörer) erlägger en avgift som täcker den totala nätkostnaden. Denna avgift är att anse som betalning för en tjänst ur momssynpunkt. I de fall avgiften tas ut av icke etablerade elleverantörer är platsen för leverans av dessa tjänster betydelsefull. Om avgiften anses utgöra betalning för en transporttjänst inom gemenskapen skall mervärdesskatten erläggas i den medlemsstat där elleverantören är momsregistrerad. Om det, å andra sidan, anses att avgiften tas ut för att ge tillträde till elnätet skall platsen för skattepliktiga transaktioner i enlighet med artikel 9.1 fastställas till det land där den systemansvarige är etablerad. Oklarhet kring vilken punkt i artikel 9 som är tillämplig kan leda till skillnader i tolkning som ger upphov till dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.

3. DEN FÖRESLAGNA LÖSNINGEN I SAMMANDRAG

Kommissionen drar slutsatsen att tillämpningen av bestämmelserna i det nuvarande momssystemet på leveranser av elektricitet och gas, särskilt rörande undantaget för leveranser inom gemenskapen och beskattningen av förvärv inom gemenskapen, ger upphov till onödiga problem. Kommissionen föreslår följaktligen en ändring av reglerna rörande platsen för skattepliktiga transaktioner i syfte att få den inre marknaden för energi att fungera bättre. Dessa nya regler beaktar de berörda varornas beskaffenhet, eftersom detta är huvudskälet till att den gällande ordningen för beskattning av leveranser mellan elleverantörer som är etablerade i olika medlemsstater inte kan tillämpas på ett korrekt sätt. En av de grundläggande principerna för mervärdesbeskattning av varor, nämligen att varor skall beskattas där de befinner sig fysiskt, har åsidosatts i samband med dessa leveranser. Det är berättigat att avvika från denna princip, eftersom det oftast är omöjligt att fastställa ett samband mellan transaktionen och varornas fysiska flöde.

Den föreslagna lösningen innebär att alla leveranser skall beskattas, före det sista omsättningsledet, på den plats där kunden har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftsställe till vilket elektriciteten och gasen levereras. För att förenkla beskattningen kommer denna

beskattningsprincip att kombineras med en mekanism för omvänd skattskyldighet i de fall leverantören och köparen inte är etablerade på samma territorium.

Å andra sidan har de föreslagna bestämmelserna till syfte att se till att leveranser av elektricitet och gas i det sista omsättningsledet, främst från distributör till slutkonsument, beskattas på den plats där den faktiska förbrukningen sker. Detta är nödvändigt eftersom energi inte alltid förbrukas där slutkonsumenten är etablerad eller bosatt, under det att momssystemet har till syfte att se till att skatten tillfaller den medlemsstat där den slutliga förbrukningen äger rum. I praktiken kommer platsen för användning och utnyttjande att bli den plats där gasen och elektriciteten läses av, vilken ofta är densamma som den plats där slutkonsumenten är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas.

Dessa ändringar kommer att få till resultat att alla leveranser av gas och elektricitet i samband med återförsäljning (från producent till distributör) kommer att vara beskattningsbara i det land där köparen finns. Tack vare en mekanism för obligatorisk omvänd skattskyldighet kommer leverantörerna inte att behöva momsregistrera sig i andra medlemsstater. När det gäller leveranser som sker direkt till en slutkonsument i en annan medlemsstat kommer däremot producenter eller elleverantörer, oavsett om de är skattskyldiga eller ej, i princip att bli tvungna att momsregistrera sig i det land där deras kund är etablerad. När det gäller leveranser till skattskyldiga personer kan den medlemsstat där förbrukningen äger rum enligt artikel 21.1 a andra stycket i dess nuvarande lydelse emellertid välja att tillämpa omvänd skattskyldighet.

Detta förslag avser endast leveranser av elektricitet genom elledning och av naturgas, inbegripet flytande naturgas i rörledningar. Gas som handlas i behållare kommer även i fortsättningen att omfattas av gällande skattebestämmelser. Det är högst osannolikt att det kommer att förekomma någon handel i nämnvärd utsträckning mellan medlemsstaterna med de andra immateriella tillgångar som nämns i artikel 5.2 i sjätte momsdirektivet, dvs. värme, kyla och liknande, och det förekommer under inga omständigheter några leveranser av dessa tillgångar inom gemenskapen. Följaktligen omfattas de inte av artikel 8.1 d och e.

Till följd av ändringen av reglerna om plats för leverans införs ett undantag för import. Dessutom ändras platsen för leverans när det gäller vissa tjänster som har ett direkt samband med leveranser av gas och elektricitet. Artikel 9.2 e skall utökas till att omfatta även tillträde till el- eller gasnät och transport och överföring genom dessa nät.

4. FÖRESLAGNA ÄNDRINGAR I ARTIKEL 1

4.1. Artikel 1.1.: Ändring av artikel 5

Såsom nämnts tidigare omfattar detta förslag leveranser av elektricitet genom elledning och av naturgas, inbegripet flytande naturgas i rörledningar. De regler rörande naturgas som fastställs i detta direktiv är även avsedda för biogas och gas från biomassa eller andra typer av gas om det är tekniskt möjligt och säkert att tillföra dessa gaser till distributionssystemet för naturgas och att transportera dem genom detta system⁵. I artikel 5.2 skall en definition av naturgas läggas till.

⁵ Denna definition överensstämmer med artikel 1 i det ändrade förslaget till ett direktiv om ändring av direktiv 98/30/EG.

4.2. Artikel 1.2.: Ändring av artikel 8

I artikel 5.1 föreskrivs att med leverans av varor avses överföring av rätten att såsom ägare förfoga över egendom. I artikel 5.2 föreskrivs att elektrisk ström och gas skall betraktas som materiell egendom. Följaktligen förutsätter alla eventuella ändringar av reglerna beträffande platsen för skattepliktiga transaktioner en ändring av artikel 8 som är den artikel i vilken platsen för skattepliktiga transaktioner fastställs med avseende på leveranser av varor.

I den föreslagna ändringen av artikel 8 görs åtskillnad på leveranser av gas eller elektricitet beroende på om de avser återförsäljning eller ej. I det sistnämnda fallet anses gasen eller elektriciteten ha inköpts för att förbrukas.

I artikel 8.1 skall en ny punkt d införas genom vilken det fastställs att platsen för leverans av elektricitet och naturgas skall vara den plats där konsumenten (företagskunder både inom och utanför EU) har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftsställe till vilken elektriciteten och gasen levereras.

Denna bestämmelse omfattar endast skattskyldiga personer som i samband med sin näringsverksamhet köper eller importerar elektricitet eller naturgas i återförsäljningssyfte. Detta gör att bestämmelsen endast är tillämplig på producenter och leverantörer som inte säljer gas och elektricitet till privata slutanvändare. Leverantören måste kunna uppvisa någon sorts bevis för att han ämnar återförsälja varorna för att det skall vara möjligt att tillämpa denna bestämmelse. Eftersom det endast finns ett begränsat antal aktörer på området bör dessa företag inte ha några problem med att ta fram bevis rörande användningen av gasen och elektriciteten.

Om en producent i EU säljer elektricitet till en kund utanför EU skall platsen för tillhandahållande anses ligga utanför gemenskapen och transaktionen skall följaktligen inte beskattas i EU. Om varorna därefter säljs till en annan elleverantör som är etablerad i EU skall mervärdesskatt erläggas för denna transaktion i den medlemsstat där köparen är momsregistrerad.

För dessa transaktioner skall, i motsats till exporttransaktioner enligt artikel 15 i sjätte momsdirektivet, ingen ytterligare krav ställas än att det kan framläggas bevis för att köparens rörelse är etablerad utanför EU. I dessa fall bör de uppgifter som den nationella förvaltningen godtar som bevis för att en sådan tjänst som nämns i artikel 9.2 e äger rum utanför gemenskapen vara tillräckliga. Samma resonemang gäller för leveranser som är beskattningsbara i en annan medlemsstat. Eftersom platsen för leverans kommer att vara den plats där kunden är etablerad skall dessa transaktioner inte anges i den redogörelse som nämns i artikel 22.6 b.

Slutligen skall en ny punkt e införas i artikel 8.1 för att täcka sådana leveranser av elektricitet och naturgas som inte omfattas av artikel 8.1 d.

Enligt denna bestämmelse skall leveranser av naturgas och elektricitet i det sista omsättningsledet, dvs. från distributör till slutkonsument, beskattas på den plats där kundens egentliga användning och utnyttjande av naturgasen och elektriciteten äger rum. Denna bestämmelse säkerställer att leveransen beskattas på den plats där den faktiska förbrukningen äger rum.

Det kan vara nödvändigt med momsregistrering för de distributörer som inte är etablerade i det land där kunden förbrukar gasen och elektriciteten. Om kunderna endast utgörs av

skattskyldiga personer är momsregistrering inte nödvändig om den medlemsstat i vilken kunden är etablerad anger den person till vilken den beskattningsbara leveransen sker som skattskyldig person.

4.3. Artikel 1.3.: Ändringar av artikel 9.2 e

Tidigare ingick transport- och överföringskostnaderna i priset för den elektricitet som levererades. Det belopp som fakturerades kunden skulle täcka hela leveransen och följa reglerna för köp och försäljning. Eftersom det är möjligt att skilja transport- och överföringstjänster i EU från leveransen av energi, och denna möjlighet dessutom utnyttjas, faktureras denna tjänst allt oftare separat från leveransen av varorna.

Hittills har medlemsstaterna intagit olika ståndpunkter när det gäller hur separata leveranser skall behandlas ur skattehänseende. I vissa medlemsstater anses betalningar för (gränsöverskridande) överföring av elektricitet genom elledning avse användningen av elledningen och därför utgöra ersättning för tjänster som har samband med fast egendom. Dessa tjänster skall följaktligen beskattas på den plats där ledningen finns. Andra hävdar att dessa kostnader är transportkostnader och därför bör beskattas enligt artiklarna 9.2 b och 28b C.

I syfte att harmonisera och förenkla beskattningen av kostnader för tillträde till och användning av distributionsnäten föreslår kommissionen att artikel 9.2 e utökas till att omfatta även tillträde till el- eller gasnät och transport och överföring genom dessa nät. Om dessa tjänster utförs för kunder utanför gemenskapen och för skattskyldiga personer etablerade i gemenskapen, men inte i samma land som leverantören, skall platsen för leverans av dessa tjänster vara den plats där kunden är etablerad.

4.4. Artikel 1.4.: Ändring av artikel 14

I masknät såsom det sammanlänkade överföringssystemet på den europeiska kontinenten, leder ett gränsöverskridande energiutbyte mellan två länder (dvs. en ökning av energin i land A och en motsvarande minskning av energin i land B) inte bara till ett energiflöde mellan dessa båda länder. Enligt de lagar inom fysiken som styr elektriska flöden (elektriska flöden föredrar "minsta motståndets lag") kommer en del av energiöverskottet att spilla över till andra länder, även länder utanför Europeiska gemenskapen. Eftersom elektriska flöden mäts vid gränsen bör dessa flöden leda till import enligt artikel 7, trots att det inte nödvändigtvis finns ett samband mellan denna import och den leverans från vilken det elektriska flödet härstammar.

Eftersom reglerna om platsen för leverans av elektricitet och gas har ändrats kommer leveranser från producenter och elleverantörer i tredjeland till distributörer och slutkonsumenter i EU att under alla omständigheter bli beskattningsbara i EU. Om inte artikel 14 i sjätte momsdirektivet ändras kommer det dessutom att finnas en risk för dubbelbeskattning (skatt på import och vid leverans) vid faktisk import.

För att undvika dessa problem bör undantag beviljas för import av gas och elektricitet med avdragsrätt. I artikel 14.1 skall en ny punkt k läggas till genom vilken undantag beviljas för slutlig införsel av elektricitet och naturgas i rörledningar.

4.5. Artikel 1.5.: Ändring av artikel 21

Ändringen av platsen för leverans är verkningslös om den inte kombineras med en obligatorisk omvänd skattskyldighet, eftersom varje leverantör som handlar med leverantörer

i andra medlemsstater annars fortfarande skulle vara tvungen att registrera sig (i värsta fall i 15 medlemsstater).

I artikel 2.1 skall därför en ny punkt f införas genom vilken momsskyldighet införs för personer som är registrerade för mervärdesskatt inom det land där de varor som omfattas av (den nya) artikel 8.1 d levereras, om leveransen genomförs av en skattskyldig person som är etablerad i ett annat land. Denna bestämmelse omfattar alla leveranser som sker enligt artikel 8.1 d, oavsett om de levereras av personer som är skattskyldiga i en annan medlemsstat eller i tredjeland. Den föreslagna bestämmelsen är emellertid endast tillämplig på leveranser som omfattas av artikel 8.1 d, nämligen leveranser av elektricitet och naturgas i rörledningar som avser återförsäljning.

De gällande reglerna i artikel 21.1 a är däremot tillämpliga på leveranser av elektricitet och naturgas i rörledningar som omfattas av (den nya) artikel 8.1 e. Det rör sig om leveranser avsedda för förbrukning och inte för återförsäljning. Enligt artikel 21.1 a är det den skattskyldiga person som genomför leveransen som är skattskyldig. När det gäller leveranser som genomförs av skattskyldiga personer som inte är etablerade inom landet, får den medlemsstat där leveransen äger rum ange den person till vilken den beskattningsbara leveransen sker som skattskyldig person.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 77/388/EEG med avseende på bestämmelserna om plats för leverans av elektricitet och gas

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁶,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁷,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸, och

av följande skäl:

- (1) Den ökade liberaliseringen av marknaderna för gas och elektricitet, vilken har till syfte att fullborda den inre marknaden för elektricitet och naturgas, har gjort det nödvändigt med en översyn av de gällande mervärdesskattebestämmelser rörande platsen för leverans av dessa varor, vilka anges i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: Enhetlig beräkningsgrund⁹, i syfte att modernisera och förenkla mervärdesbeskattningen på den inre marknaden, vilket är i enlighet med kommissionens strategi¹⁰.
- (2) Elektricitet och gas skall anses som varor ur mervärdesskattesynpunkt och följaktligen bör platsen för leverans av dessa varor i samband med gränsöverskridande transaktioner fastställas i enlighet med artikel 8 i direktiv 77/388/EEG. Det faktum att det är svårt att följa flödena av elektricitet och gas rent fysiskt gör det emellertid särskilt svårt att fastställa platsen för leverans enligt gällande regler.
- (3) I syfte att åstadkomma en fungerande inre marknad för elektricitet och gas där mervärdesskatten inte utgör ett hinder bör det fastställas att platsen för leverans av elektricitet och naturgas i rörledningar, före det sista omsättningsledet, skall vara den plats där kunden har etablerat sin rörelse.

⁶ EGT C , , s . .

⁷ EGT C , , s . .

⁸ EGT C , , s . .

⁹ EGT L145,13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).

¹⁰ KOM(2000)348 slutlig.

- (4) Leveranser av elektricitet och gas i det sista omsättningsledet, dvs. från leverantörer och distributörer till slutkonsumenten, bör beskattas på den plats där kundens egentliga användning och utnyttjande av varan äger rum i syfte att säkerställa att varan beskattas i det land där den faktiska förbrukningen sker.
- (5) Elektricitet och gas levereras genom distributionsnät och tillträde till dessa ges genom systemansvariga. För att undvika dubbelbeskattning eller utebliven beskattning bör reglerna om plats för leverans när det gäller överförings- och transporttjänster harmoniseras. Tillträde till och användning av distributionsnät bör därför läggas till i förteckningen över förbehåll i artikel 9.2 i direktiv 77/388/EEG.
- (6) Den slutliga införseln av elektricitet och naturgas i rörledningar bör undantas från mervärdesskatt i syfte att undvika dubbelbeskattning.
- (7) Ändringarna av bestämmelserna om platsen för leverans av elektricitet och naturgas i rörledningar bör i de fall varan är avsedd för återförsäljning kombineras med en obligatorisk omvänd skattskyldighet.
- (8) Direktiv 77/388/EEG bör följaktligen ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1) I artikel 5.2 skall följande stycke läggas till:

"Med "naturgas" avses i detta direktiv flytande naturgas och biogas och gas från biomassa eller andra typer av gas om det är tekniskt möjligt och säkert att tillföra dessa gaser till distributionssystemet för naturgas och att transportera dem genom detta system."

2) I artikel 8.1 skall följande punkter d och e läggas till:

"d) När det gäller leveranser av elektricitet eller naturgas i rörledningar till en skattskyldig person som i samband med sin näringsverksamhet köper eller importerar elektricitet eller naturgas i återförsäljningssyfte: den plats där kunden har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftsställe till vilken varan levereras.

e) När det gäller leveranser av elektricitet eller naturgas i rörledningar som inte omfattas av punkt d: den plats där kundens egentliga användning och utnyttjande av varan äger rum."

3) I artikel 9.2 e skall följande strecksats införas efter den åttonde strecksatsen:

"- Tillträde till distributionsnät för elektricitet eller gas och transport och överföring genom dessa nät."

4) I artikel 14.1 skall följande punkt k läggas till:

"k) Slutlig införsel av elektricitet och naturgas i rörledningar."

5) I artikel 21.1, i dess lydelse enligt artikel 28g, skall följande punkt f läggas till:

"f) Personer som är registrerade för mervärdesskatt inom det land där de varor som omfattas av artikel 8.1 d levereras, om leveransen genomförs av en skattskyldig person som är etablerad i en annan medlemsstat eller i tredjeland."

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den . De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

NÄRINGSLIVSEFFEKTER

FÖRSLAGETS EFFEKTER FÖR NÄRINGSLIVET, SÄRSKILT FÖR DE SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAGEN

FÖRSLAGETS RUBRIK

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG med avseende på bestämmelserna om plats för leverans av elektricitet och gas.

REFERENSNUMMER

FÖRSLAGET

1. Varför behövs det gemenskapslagstiftning på detta område när subsidiaritetsprincipen finns och vilka huvudsyften har denna lagstiftning?

För att åstadkomma en fungerande inre marknad för gas och elektricitet bör mervärdesskattebestämmelserna rörande platsen för skattepliktiga transaktioner ändras. Denna lagstiftning innebär en förenkling av skattebestämmelserna genom att alla leveranser av elektricitet och naturgas, före det sista omsättningsledet, kommer att beskattas på den plats där kunden har etablerat sin rörelse.

KONSEKVENSER FÖR NÄRINGSLIVET

2. Vilka kommer att påverkas av förslaget?

– Vilka näringsgrenar?

Producenter, distributörer och leverantörer av elektricitet och gas.

– Vilka storleksklasser på företagen (andelen små och medelstora företag)?

Ändringarna kommer allmänt sett endast att beröra stora företag.

– Finns dessa företag inom vissa speciella geografiska områden i gemenskapen?

Nej. Ändringarna kommer emellertid att ha större verkan för de medlemsstater där liberaliseringen av marknaderna för gas och elektricitet har nått längst.

3. Vad behöver företagen göra för att genomföra förslaget?

Förslaget medför inga ytterligare skyldigheter för företagen. Denna lagstiftning kommer att leda till ökad klarhet rörande platsen för skattepliktiga transaktioner och följaktligen till en förenklad tillämpning av lagstiftningen.

4. Vilka ekonomiska effekter är det sannolikt att förslaget får?

– På sysselsättningen.

- På investeringar och antalet nystartade företag?
- På företagens konkurrenskraft?

Förslaget innebär huvudsakligen en förenkling av mervärdesskattebestämmelserna för handeln med gas och elektricitet. Genom att det undanröjer de hinder som finns, såsom kravet på momsregistrering i andra medlemsstater, kommer de europeiska företagens konkurrenskraft att förbättras.

5. Innehåller förslaget åtgärder där hänsyn tas till de små och medelstora företagens speciella situation (lägre eller annorlunda krav osv.)?

Nej.

SAMRÅD

6. Ange vilka organisationer som ni har rådgjort med angående förslaget och redogör i stora drag för deras främsta synpunkter.

Eurelectric.

European Federation of Electricity Traders.

Energy Participants Indirect Tax Forum.

Kommissionens lösning välkomnades av gas- och elbranschen.